

RODINNÁ SVĚTKOVĀ A OSLAVOVĀ

Neděle, 11. června 2017

Rodiče budou teprve slavit významné výročí svatby a je pochopitelné, že bude velká oslava. Jsem prostě zvědavá, jak se budou sourozenci, včetně naší mámy a dědy. No a pak jsou tu tety, strýcové, jejich děti... Takže, když se sourozenci sejdeme, je nás opravdu dost. Dle vzoru "o nás, bez nás" bylo společně rozhodnuto (opět), že ta velká oslava pro všechny, bude zase u nás doma. (Ano, opět.)

Sourozenci se tak nějak vzájemně dohodli, že u nás je to nejlepší, že se k nám sourozenci dopraví, že u nás se to všechno přehledně srovná. Jo, je to všechno pravda, ale u nás jsou úplně stejné podmínky jako u starší sestry, její mladšího bratra. Sourozenci se takto nejspíše dohodli, neb u nás byla – úplně ze stejného důvodu – požádána i minulá a předešlá rodinná vánoční setkání. Jsem sice ráda, že se všem u nás líbilo, ale nebylo by na škodu už změnit místo a zkusit to i někde jinde? Sourozenci samozřejmě něco přemýšlejí, o to se nejedná, ale nejvíce se jim bude opřít o nás. Tedy na mě. A já teď nevím, jak z toho. Nechci být ta matka, která bude brblat a kazit rodičům oslavu, ale mám pocit, že se to pořád opakuje, a sourozenci to rádi všechno hodí na mě, neboť já se nebráním, vždycky scvaknu podpatky a zařídím, udělám, připravím. Když jsem se proto přibuzným ozvala, tak mi bylo těšeno, že tak přehledně funguje... a že já už mám přeci zkušenosti... a takový ty blbý kecy, jak se z toho oni vyvíkají už nevím, co mám dělat, jednoznačně odmítnout to asi nelze, nechci ublížit rodičům. ANEŽLA